

for den sidste Klasse af Amtsforvaltere, men paa den anden Side troede vi at kunne undgaae det, saameget mere, naar vi foreslog, at i Tiden flere af disse Amtsforvalteritjenester maatte inddrages. Der er nemlig, som ogsaa i Udvalgets Betankning er bemærket, en paa-faldende Forffjel mellem Antallet af Amtsforvalterne i Sjælland og navnlig i Jylland, og naar nu i Tiden disse Tjenester tildeels bleve sammendragne, vilde derved en høiere Gage kunne forundes disse Embedsmænd, som da blive ansatte i større Embeder, og saaledes endeel af de Betænkkeligheder falde bort, der kunde være imod de lavere Gager, der nu ere foreslaaede. Dertil kommer, at vi troede, at Alderstillægene kunde indskrænktes til de 2 sidste Classer af Amtsforvaltere, hvorved navnlig den største Deel af de ringest aflagte Embedsmænd i en kortere Tid kunde vente at blive bedre lønede. — Hvad dernæst Alderstillægene i det Hele angaaer, da har Udvalget havt Betænkkelighed ved i det Hele taget at tilraade dem med Hensyn til Amtsforvalterne, men paa Grund af det, jeg nyligen har tilladt mig at anføre, har man dog troet at burde gaae ind paa at bibeholde endeel af dem med Hensyn til de mindre vellønnede Amtsforvalterposter. Hvad iøvrigt Classificationen af Amtsforvalterembederne i det Hele angaaer, havde Comiteen vel fundet nogle Betænkkeligheder ved enkelte af Embedernes Placering under de forskjellige Classer, men vi antog ikke at have saa tilstrækkelige Oplysninger til at bedømme dette, at vi turde tillade os for Dieblicket at gjøre noget bestemt Forslag til Forandring i denne Retning. Vi antog, at den høitærede Finantsminister langt bedre vilde være istand til at bedømme, hvorledes de forskjellige Embeder burde classificeres, og vi troede i alle Tilfælde at burde forbeholde os, indtil vi havde hørt den høitærede Finantsministers Øtringer, om vi til Sagens videre Behandling i denne Henseende kunde finde os foranledigede til at gjøre noget Ændringsforslag. — Det er, hvad jeg for Dieblicket skal tillade mig at ytre.

Finantsministeren: Det maa vistnok erkjendes at være forbundet med ikke saa Banfælgeligheder, naar der er Spørgsmaal om at udkaste et Gagerglement, være sig nu for

den samtlige Embedsstand, eller for en enkelt Embedsgreen. Den Wei, som man i saa Henseende kan gaae, er meget forskjellig. Da man i Maret 1840 skulde udarbejde et almindeligt Gagerglement for Toldvæsenets Embedsmænd, gif man den Wei, at man opstillede bestemte Beregninger, og saffatte et Slags Scala for de forskjellige Gageclasser, og lod denne Scala saa finde sin Anvendelse paa de forskjellige Told- og Consumtionssteder efter Intradernes Betydning. Dette lod sig nogenlunde gjøre, fordi virkelig Intradernes Betydning i et givet Dieblik er, hvad det indirecte Skattevæsen angaaer, af en temmelig væsentlig Indflydelse paa Forretningernes Mængde. Imidlertid har denne Form sine Banfælgeligheder, saasnart der bliver Spørgsmaal om, at den skal vedtages af en Legislatur, der ikke blot udøves af den souveraine Konge, men ogsaa gennem lovgivende Kamres Forhandling. Det er meget vanskeligt at bringe Principspørgsmaal under Discussion i en tabellarisk og schematisk Form. Men en anden væsentligere Banfælgelighed havde dette System vist sig at have, nemlig den, at givne Forudsætninger, hvorfra man for Dieblicket gif ud, og som i Dieblicket kunde være fuldkommen rigtige og træffende, blive modificere de i Tidernes Løb og vise sig uanvendelige, og dette gjælder navnlig paa de indirecte Skatters Gebeet, hvor Intraderne forholdsvis afverle meget mere end paa de directes. Men paa de directe Skatters Gebeet gjælder dog tildeels det Samme; ogsaa her kan Forretningernes Mængde meget afvige i en kommende Tid fra den calculatoriske Basis, hvorfra man i et givet Dieblik er gaaet ud. Men desuden er der den særlige Banfælgelighed med Hensyn til det directe Skattevæsen, om hvis Lønningsforhold der her handles, at man slet ikke der har nogen bestemt Talberegning at kunne opstille. Det afhænger nemlig, som jeg ved Sagens Forelæggelse ogsaa havde den Ære foreløbigt at antyde, ingenlunde alene af det skatteyndende Hartkorns Størrelse, ikke heller af de til Amtstuen hørende skatteyndende Borgeres Antal, til hvilken Grad vedkommende Amtstues Forretningers Omfang skal ansættes. Der er mange forskjellige Hensyn, som derved maae komme i Betragtning, og jeg kunde maafee snarest gjøre